

Voko H1 - de Moriaan Symmachia Roosendaal H1

Zaterdag 8 februari 2025 te Oosterhout

H1 staat op ramkoers. Ze willen zo snel mogelijk kampioen worden. De agressie springt er vanaf. De training voor deze wedstrijd werd er weer hard getraind. Iedereen was er, behalve de spelverdeler en een aantal passer/lopers. Wel twee meetrainers en twee teamleden die er zaterdag niet bij zouden zijn.

De zaterdag wedstrijd had ook een paar afwezige: Ad achilles, maar wel in tenue gezezen, Wannes niet fit maar coachend, Kevin absent, Jasper op bezoek bij jarige opa. Ook liet Fred, de trainer/coach, weten dat hij belangrijker zaken had. De plopsakrant moest worden rondgebracht, of zoiets

Met 4 auto's trokken we richting het Oosten. Drie auto's gevuld met 4 spelers. 1 auto als sardientjes in blik vanuit de Tolberg. Maar allemaal op tijd. Chauffeur Gijs (van het blik sardientjes) liet ons nog mooie onbekende plekjes in het Oosterhout zien (navigatie ingesteld op snelweg mijden). We snoeven de cultuur op. Want het is belangrijk om te weten tegen wie je speelt om zo een nog betere prestatie weg te kunnen zetten. Weten wat ze denken, waar ze vandaan komen, waar hun interesses liggen.

Een aantal van ons hadden deze sporthal voor het laatst gezien tijdens het spelen bij de mini's. Lag dat aan ons? Of aan hen?

Na een drankje in de sportkantine trokken de jonge goden (en Ad) naar de kleedkamer. Daar was al een uit-team aan het omkleden, dus ook hier als sardientjes.....

De wedstrijd was begonnen. Nog niet voor de mannen uit Tullepetanestad. Pas na een puntje of 19 konden we afscheid nemen en uiteindelijk de set naar ons toetrekken. 19-25 dus.

Opmerkelijk was het feit dat aan het begin van deze set Gijs al met het vaderschap bezig was. Een rammelaar voor de aankomende spruit. Die wilde hij wel hebben. Blijkt nu net de wedstrijdbal een rammelaar te zijn. Maar helaas op aandringen bij de 2e scheidsrechter mocht hij de bal niet meenemen naar huis. Sterker nog, we moesten er gewoon mee blijven spelen. Het kwam hem zelfs op een officiële waarschuwing te staan vanwege zijn gedrag.

Jeroen vd Ven kreeg deze wedstrijd weer een kans om zich te bewijzen op het midden. Hij werd het middelpunt van deze wedstrijd. Speelde de sterren van de hemel. We konden hem op geen fout betrappen. Na afloop viel de naam van de afwezige middenaanvaller (die vanwege dat feestje van zijn opa), maar niemand wist meer wie dat was. (Vraag 1 van de prijsvraag)

Set 2,3 en vier liepen zoals we van H1 gewend zijn. Mooie acties, goed verdedigend, veel aanvallende dreigingen vanuit alle posities. Alleen de prikbal van de tegenstander lieten we vaak op de grond vallen. Maar zelfs zo dat we er niet eens moeite voor nemen om deze proberen te redden. Na een donderspeech vanuit de kant kwam daar gelukkig verandering in. Op een prikbal rechts, achter de blokkering, werd door drie spelers gereageerd. Dat resulteerde in drie duikende spelers die met een pan-cake de bal van de grond wilden

houden. Dat lukte helaas niet, omdat ze er alle drie te ver vandaan zaten, jammer. Maar vanuit de kant werd deze inzet met luid applaus gewaardeerd. Vanaf nu zag je ook dat andere lastige plaatsballen werden gered. Het totaal volleybal werd weer behaald. Omdat de pappa en mamma van Gijsje kwamen kijken, mocht hij de hele wedstrijd meespelen. Zo zie je maar dat dit team ook sociale kanten heeft.

Voko had een aantal zaken voorbereid om ons als uitspelende ploeg het zo lastig mogelijk te maken. De thuis spelende 2e scheidsrechter die er samen met de Voko spelers alles aan deed om Voko aan een set winst te helpen. Elk punt voor ons werd door de Oosterhouters bekritiseerd. De windturbines waren aangezet zodat we het idee hadden altijd tegen de wind in te spelen. (Het Tialf effect uit Heerenveen). Het leek wel of we buiten speelden. Zelfs Martijn, de rust zelve, kreeg van de eerste scheidsrechter op advies van de tweede scheidsrechter een gele kaart. (Denken we, want op het wedstrijdformulier is daar niets van terug te vinden) Maar alles wat er uit de kast werd getrokken door Voko kon weer terug de kast in. Met 0-4 werden de 5 punten in onze tas gestopt.

In de vierde set werd Wessel rust gegund. Het was nodig, hij zat er helemaal doorheen. Bart nam probleemloos zijn taak over en liet zien hoe allround deze speler is. Uiteindelijk resulteerde dit in een 0-25 eindstand (volgens de NeVoBo, maar hier zal Voko ook wel weer over vallen) Met als hoogtepunt de eenzijdige blokkering van deze allrounder. Op rechts stak hij zijn ene arm gestrekt uit om de vijand te killen. Deze actie is bij historisch onderzoek voor het laatst waargenomen tijdens de Olympische spelen van 1936 in Berlijn. Het feit dat Bart benieuwd is naar andere spelers hun one-hander vind ik dan weer een grensoverschrijdende vraag. (Vraag 2 van de prijsvraag)

Na afloop stond er voor de Voko leden nog een BBQtje op het programma. Om onze officiële coach eer aan te doen werd daar een lopend buFREDbij georganiseerd. Was hij er toch weer een beetje bij. Wij vertrokken met een tevreden gevoel huiswaarts. Horende dat de concurrentie weer een puntje had laten liggen.

Volgende week vrijdag 14 februari: Valentijnsdag. Dan spelen we weer echt thuis. Sporthal d'n Dijk. Half negen. Iedereen is uitgenodigd om te komen kijken en na afloop weer een gezellig drankje te komen drinken.

Van uw razende reporter ter plaatse